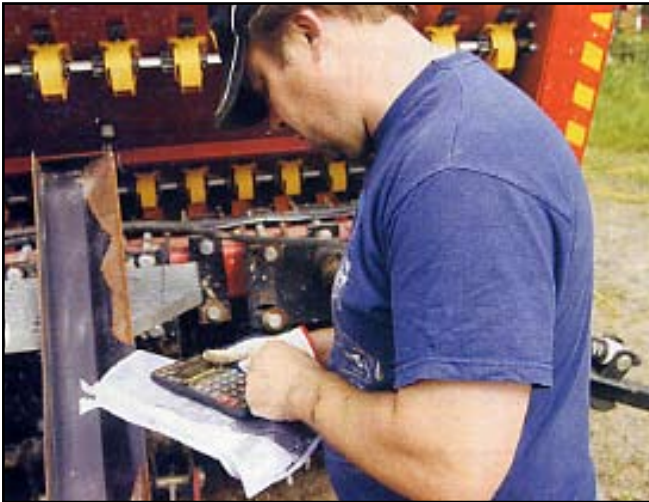

Rahtikylvö hyödyttää urakoitsijaa ja viljelijää

Kylvöurakointi ei ole mitä tahansa puuhastelua. Juha Pensas varmistaa kalkulaattorilla, että asiakas saa, mitä on tilannut.

Kun viljelijä tilaa pellolleen urakoitsijan kylvämään peltonsa, hän säästää sekä vaivoja että selvää rahaa. Lisäksi hän saa kylvöön perusteellisesti perehtyneen henkilön palvelut ja alan huipputekniikkaa pellolleen. Onkin useimmiten selvää, että itse työn tulos on huomattavasti parempi kuin itse tehden. Toisaalta urakoitsija saa katetta hintavalle kalustolleen.

Laihialainen **Juha Pensas** hankki ensimmäisen suorakylvökoneensa Vieskan Metallilta 2001. Tuo kone päivitettiin uuteen nelimetriseen koneeseen 2004. Hän kylvää omia peltojaan runsaat sata hehtaaria. Kevätviljoja hän urakoi omien kylvöjensä lisäksi 150 hehtaaria. Menneenä keväänä kevätkylvöjen urakointiala nousi jo 200 hehtaarin tienoille. Syysviljoja hän kylvää noin 300 hehtaaria

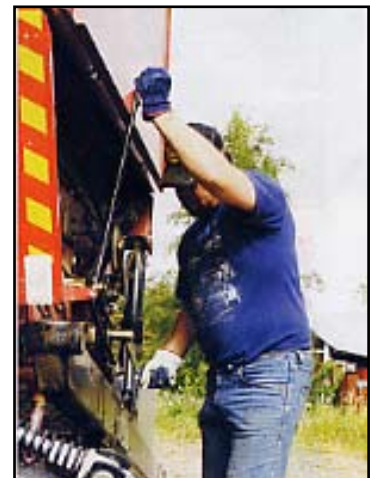
vuosittain. Naapuri on mukana renkaassa ja kylvää omia viljojaan 50 hehtaaria. 650 hehtaarin vuotuinen kylvöala riittää taatusti kattamaan nelimetrisen aitosuorakylvökoneen kustannukset. Urakoinnista lohkeaa myös leivän jatketta.

Hyvillä lohkoilla päiväsaavutus voi olla jopa 40 hehtaaria. Hankalissa oloissa ja pienillä kuvioilla pitää tyytyä huomattavasti pienempiin työsaavutuksiin. Normaali ajonopeus voi olla noin 10 kilometriä tunnissa, ei juurikaan enempää. Tässä on otettava huomioon, että Pensas työskentelee yleensä yksin. Hän tarjoaa kylvöpalvelua, jossa isännän tarvitsee vain kertoa, mitä kylvetään, mihinkä kylvetään ja kuinka paljon kylvetään. Etenkin syysviljojen kylvössä kysytään yhä enemmän palvelua, jossa Pensas kylvön ohella toimittaa sekä lannoitteet että siemenet. Palvelusta veloitetaan yhdellä laskulla.

Vääriä uskomuksia

Yleisesti arvellaan, että suorakylväjä pääsee kylvötöihin perinteistä menetelmää käyttävää myöhemmin. Pensas sanoo tähän, että niin on, jos siltä näyttää. Hänellä on tapana ryhtyä kylvötöihin, kun juolavehnä on lähtenyt hyvin kasvuun. Se kertoo kylväjälle, että maan lämpötila on noussut kasvuun lähtöä suosivalle tasolle.

Kuiva, sateeton kevät antaa perinteisen menetelmän kylväjälle yli viikon etumatkan. Routa sulaa hitaasti olkien alla, jos sadetta ei saada. Jos kuivuus jatkuu, suorakylvövilja kirii perinteisesti kylvetyin viljan kesän mittaan kiinni. Jos keväällä sataa normaalisti, suorakylväjä antaa vain pari päivää etumatkaa perinteisen menetelmän kylväjälle. Edellisestä päästään juohevasti seuraavaan väitteeseen, jonka mukaan suorakylvö lisää juolavehneä ja muita kestorikkakasveja. Pensas sanoo, että asia on ainakin hänen tapauksessaan juuri päinvastoin. Juolavehneä torjutaan joka kevät tehtävällä ruiskutuksella. Ruiskutus tehdään siinä

Kiertokoe tehdään aina. Usein tulos on syytä varmistaa, kun ensimmäinen koneellinen on kylvetty.

Tulos on varmistettava kontalleen nöyrtyen. Aloittavan suorakylväjän yleisin virhe on kylvää liian syvään. Maalajilla on melkoinen vaikutus kylvösyvyyteen. Tässä kylvetään ruokohelpeä senttimetrin syvyyteen.

vaiheessa, kun juolavehnä on lähtenyt hyvään kasvuun. Pensas toteaa, että juolavehnä on hänen pelloillaan selvästi vähentynyt suorakylvön myötä. Samaa hän sanoo kuulleen muiltakin suorakylväjiltä. Kylvö seuraa parin päivän kuluttua ruiskutuksesta. Sopiva valmiste on Roundup Gold, sillä se kulkee kasvissa nopeasti. Hyvissä oloissa litra riittää hehtaarin käsittelyyn, normaalisti käytetään puolitoista litraa. Lauhaheinät ja joskus muutkin rikkaruohot voivat yleistyä, ellei mitään muuta tehdä. Tähän tepsii tarvittaessa tehty syystorjunta. Pensaas mielestä tällaisten ongelmien perimmäinen syy on maan huono kasvukunto.

Kolmas yleinen uskomus on se, että suorakylväjä antaa satotasossa tasoitusta noin tuhat kiloa hehtaaria kohti. Pensas torjuu väitteen, ja sanoo, että onnistuneet viljelytoimenpiteet tuottavat saman sadon kuin perinteinenkin viljelymenetelmä. Samalla hän myöntää, että suorakylvö on monessa suhteessa vaativa menetelmä.

"Pellon kuivatuksen on oltava kunnossa". Pensas sanoo. Tässä ei ole varaa tinkiä yhtään. Heti perään hän huomauttaa, että niin se on oltava perinteisessäkin viljelymenetelmässä. Perinteinen viljely antaa kuitenkin virheet helpommin anteeksi. Hän myös muistuttaa, että ensimmäiset vuodet ovat usein hankalia ja satotaso normalisoituu vasta neljäntenä ja viidentenä suorakylvövuotena.

Liikenne minimiin, oljet levitettävä

"Suorakylvöpellolla ei pidä liikennöidä miten sattuu", sanoo Pensas. Varsinkin täysillä kuormilla ajoa tulee välttää. Välttämätön ajo tulisi tehdä siten, että ajolinjoja vaihdellaan. Paljon tallatut ajoraiteet näkyvät kasvustossa. Kuormat tulisi mahdollisuuksien mukaan täyttää paikallaan pellon päässä, jotta täysillä kuormilla ei tarvitsisi ajaa pellolla. Markkina syksyinä syntyneet ajoraiteet on syytä tasoittaa erimerkiksi lautasmuokkaimella. Pensas sanoo kylläkin huomanneensa, että pellon kantavuus on suorakylvöaikana selvästi parantunut, eikä siihen helposti raiteita tule.

Olkikasoja ei suorakylvöpelolle saa jäädä. Puimurin pysähdyspaikoista on oljet keinolla tai toisella levitettävä huolellisesti, ehdottomasti ennen talven tuloa. Pensas on sitä mieltä, että ruumenetkin tulisi levittää hyvin, sillä ruumenet eristävät oikeakin paremmin ja hidastavat roudan sulamista.

"Kasvinsuojelutoimet on tehtävä aivan normaalisti myös suorakylvöpellolla", sanoo Pensas. Hyvin myöhäinen kylvö voi säästää hukkakauran torjunnalta, sillä se voi jo olla glyfosaatin vaikutukselle alttiina. Kovin paljon tähän ei kuitenkaan kannata luottaa. Pensas ei ota kantaa siihen, aiheuttaako pintaan jäävä olki perinteistä menetelmää suuremman tautipaineen kasvustoon. Hän sanoo tekevänsä tauti- ja laontorjunnan samalla tavalla kuin teki perinteisessäkin viljelyssä. Hänen käsityksensä mukaan laadukasta viljaa ei ilman tautien ja laon torjuntaa voi saada kummallakaan menetelmällä.

Olki on suorakylväjän vihollinen. Tässä sitä on jäänyt notkoon liian paksu kerros. Siemen ei ole itänyt kuten olisi pitänyt.

Suorakylvöohraa Juha Pensaan pellolla 21. kesäkuuta. Ainakin tästä kohtaa näy tää olevan luvassa sekä satoa että laatua.

Huolellisuutta työhön

Pensas toistaa, että suorakylvö on vaativa laji. Siinä ajetaan yksi ainoa kerta kunkin kohdan yli, jonka jälkeen mitään ei ole tehtävissä, ellei kylvetä uudelleen. Tavallisin aloittelevan suorakylväjän virhe on kylvää liian syvään. Tämä toistuu kerran toisensa jälkeen, vaikka siitä puhuttaisiin kuinka paljon. ”Sopiva kylvösyvyys on viljoille 2-3 senttimetriä ainakin Laihian oloissa”, Pensas sanoo. Rypsilille ja muille piensiemienille riittää senttimetri. Tätä ei voi kuskipukilta millään todeta, vaan asia on käytävä useampaan kertaan kaivauksilla toteamassa. Siinä on kerta kaikkiaan nöyryyttävä konhalleen, jotta asiasta voisi varmistua. ”Suorakylväjän pellossa on aina riittävästi kosteutta”, sanoo Pensas. Tästäkin syystä turhan syvään kylväminen ei ole tarpeen. Pintamärkyys sateen jälkeen kuorettuu myös suorakylvön jälkeen. Sateen jälkeen pellon pinnan on annettava rauhassa kuivahda, ennen kuin sinne mennään suorakylvökoneen kanssa. Urakoitsijana Pensas pitää itsestään selvänä, että kiertokokeet tehdään aina sekä siemenille että lannoitteille. Silti täsmällisen tuloksenkaan antaneeseen kertokokeeseen ei voi sokeasti luottaa. Hyvin usein käy niin, että koneen tärinän ja siemenen liukkauden takia siementä meneekin selkeästi kiertokokeen osoittamaa määrää enemmän. Tästä syystä Pensaalla tapana on tarkistaa kiertokokeen tulos, kun ensimmäinen koneellinen on kylvetty. Hän pitää myös tapanaan pyörittää kaksin-, jopa viisinkertaisen määrän normaalin kiertokokeen tarvitsemasta kampikierrosten määrästä. Se varmentaa tulosta etenkin piensiemienillä.

Juha Pensas Laihialta kylvää vuosittain noin 600 hehtaaria kevät- ja syysviljoja Vieskan Metallin Aitosuorakylvökoneella. Hän on tyytyväinen kotimaisen koneen kestävyYTEEN ja ominaisuuksiin.